

Sygn. akt V U 433/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2018 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2018 r. w Legnicy

sprawy z wniosku J. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania J. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 25 maja 2018 r.

znak (...)

I. **oddala odwołanie,**

II. **przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. celem rozpoznania i wydania decyzji wniosek - zgłoszony do protokołu rozprawy dnia 24 października 2018 r. – o przeliczenie emerytury na podstawie art. 111 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.**

SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Sygn. akt V U 433/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 maja 2018r. - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił przeliczenia emerytury wnioskodawcy J. S. na podstawie art. 110 a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

Organ rentowy wskazał , że zgodnie z treścią art. 114 ust.1pkt.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w sprawie zakończonej prawomocną decyzją organ rentowy, na wniosek osoby zainteresowanej , zmienia lub uchyla decyzję i ponownie ustala prawo do świadczeń lub ich wysokości, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości .

Do wniosku z dnia 17 maja 2018r. ubezpieczony nie dołączył żadnego nowego dowodu, który miałby wpływ na zmianę wysokości aktualnie pobieranego świadczenia .

Odwołanie od decyzji złożył J. S. wnosząc o zmianę decyzji i przyznanie prawa do przeliczenia świadczenia z art. 110a ustawy emerytalno - rentowej , poprzez wliczenie do podstawy wymiaru emerytury kwoty 61417zł z tytułu wynagrodzenia za okres od 29 września 1975r. do 10 września 1977r. – na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej , której odpis dołączono do wniosku z dnia 17 maja 2018r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumenty wskazane w zaskarżonej decyzji .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. S. - ur. dnia (...), jest uprawniony do emerytury górniczej – od dnia 01 lipca 2007r. tj. od daty ustania zatrudnienia w (...) Zakłady (...) w L. .

Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenie , które stanowiło podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 10 lat kalendarzowych tj. od stycznia 1997r. do grudnia 2006r. WWPW wynosił 260,51% i ograniczony został do ustawowego maksymalnego wskaźnika 250%.

Emerytura była wypłacana wnioskodawcy od daty przyznania prawa do tego świadczenia .

Od dnia 01 lipca 2007r. J. S. nie posiadał tytułu do ubezpieczenia społecznego .

W dniu 03 listopada 2015r. ubezpieczony złożył pierwszy wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej .

Decyzją z dnia 26 listopada 2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy prawa do przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej .

W uzasadnieniu wniosku wskazano , że po przyznaniu prawa do emerytury górniczej wnioskodawca nie podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowemu z żadnego tytułu .

Od powyższej decyzji J. S. złożył odwołanie do Sądu Okręgowego w Legnicy.

Postępowanie prowadzone było pod sygnatura VU 23/16.

Wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2016r. oddalił odwołanie od decyzji ZUS Oddział w L. z dnia 26 listopada 2015r.

W dniu 17 maja 2018r. J. S. złożył kolejny wniosek o przeliczenie emerytury z art. 110 ustawy emerytalnej .

Do wniosku ubezpieczony dołączył ksero z legitymacji ubezpieczeniowej , w której wskazano zarobki za 1976r. (od stycznia do grudnia) w łącznej wysokości 61417zł .

Rozpoznając wniosek z dnia 17 maja 2018r. ZUS Oddział w L. wydał zaskarżoną decyzję .

dowód: akta ubezpieczeniowe ZUS prowadzone przez ZUS O/L. tom III k.39,309-312, 314-315,318,322-325.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie .

W przedmiotowej sprawie istota sporu sprowadzała się przede wszystkim do ustalenia, czy ubezpieczonemu przysługuje prawo do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury w myśl art. 110a ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.).

Zgodnie z tym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15, z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki

na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z cyt. przepisem może nastąpić tylko raz (ust. 2).

Wysokość emerytury podlega zatem jednorazowemu ponownemu ustaleniu od podstawy wymiaru emerytury przeliczonej w myśl art. 110a ustawy emerytalnej, gdy zostaną spełnione łącznie następujące warunki:

1. do ponownego obliczenia podstawy wymiaru emerytury wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe, przypadającą w całości lub w części po przyznaniu emerytury, tj. z okresu:

- kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości emerytury od przeliczonej podstawy wymiaru,
- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał on ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury;

2. nowo ustalony wskaźnik wysokości podstawy jest wyższy niż 250%.

Mając na uwadze powyższą regulację, po przeprowadzeniu w sprawie postępowania dowodowego, Sąd uznał, że zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 25 maja 2018 r. jest prawidłowa.

Z uwagi na treść zarzutów wnioskodawcy stawianych powyższej decyzji, wyjaśnić należy mechanizm przeliczenia emerytury na podstawie art. 110a ustawy. Przeliczenie to przysługuje ubezpieczonym pobierającym świadczenia ze „starego systemu”, którzy po przyznaniu emerytury nadal pracowali. Aby móc na nowo obliczyć wysokość świadczenia na podstawie art. 110a, który obowiązuje od 01 maja 2015r., trzeba wskazać okresy zatrudnienia, które przypadają w całości lub w części po przyznaniu emerytury (w przypadku wnioskodawcy po dniu 31 maja 1999r.).

Z możliwości ponownego przeliczenia można skorzystać tylko wtedy, gdy nowo obliczony wskaźnik jest wyższy od 250 % podstawy wymiaru świadczenia.

W niniejszej sprawie ubezpieczony – w ocenie Sądu – nie spełnił warunku podlegania ubezpieczeniom społecznym po dniu 01 lipca 2007r. tj. po ustaniu zatrudnienia w (...) Zakłady (...) w L. .

Wbrew twierdzeniom odwołania art. 110a ustawy emerytalnej wskazuje taki warunek , albowiem – w przypadku wnioskodawcy , aby przekroczony został wskaźnik wysokości podstawy wymiaru 250% - przy przeliczeniu emerytury na podstawie art. 15 w/w ustawy ma zastosowanie ust. 6 powyższego przepisu . Na podstawie powyższego przepisu przeliczenia emerytury następuje przy uwzględnieniu wynagrodzenia z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Sąd wskazuje , że przepis ten winien być stosowany z uwzględnieniem art. 13 pkt.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych .

Z definicji podlegania ubezpieczeniom społecznym przedstawionej w powołanym przepisie wynika , że podlega ubezpieczeniom społecznym osoba posiadając tytuł podlegania ubezpieczeniu społecznemu . W przypadku pracownika tytułem tym jest stosunek pracy od daty jego zawarcia do daty ustania czyli – w przypadku wnioskodawcy do daty rozwiązania stosunku pracy (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 marca 2001r. , II UKN 279/00).

Z akt ubezpieczeniowych jednoznacznie wynika , że ustanie stosunku pracy – w przypadku wnioskodawcy – nastąpiło z dniem 30 czerwca 2007r. i od tej daty J. S. nie posiadał innego tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym .

Mając zatem na uwadze powyższe ustalenia i rozważania za nieuzasadnione i nie znajdujące podstaw prawnych - należy uznać zarzuty wnioskodawcy wskazujące na niezrozumienie przez skarżącego mechanizmu przeliczenia świadczenia na podstawie art. 110a ustawy emerytalnej .

Reasumując Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie , gdyż nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wymienionych w niniejszym uzasadnieniu .

Zgodnie z art. 477¹⁰ §2 kodeksu postępowania cywilnego sprawy ,jeżeli ubezpieczony zgłosi nowe żądanie dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy- sąd przekazuje wniosek do rozpoznania organowi rentowemu .

W dniu 24 października 2018r. na rozprawie J. S. złożył wniosek o przeliczenie emerytury na podstawie art. 111 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych .

Sąd w pkt II wyroku postanowił przekazać ten wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. celem rozpoznania i wydania decyzji .